

Steen Folke (VS):

VS er ikke betækningsberettiget i udvalget, og jeg skal sige, at vi agter at stemme imod dette lovforslag såvel i dets oprindelige form, som hvis det nu bliver modificeret, sådan som det er foreslået ifølge ændringsforslag. Det er helt oplagt efter vores mening, at lovforslaget er et led i kristeligt folkepartis kamp imod den adgang til abort, som er kommet.

De bekymringer, der næres i motiveringen i betænkningen for, at kvinder kan presses til at få abort, kan man naturligvis ikke afvise fuldstændigt, sådanne tilfælde forekommer givetvis, men der er ingen tvivl om, at det, man agter at sætte i stedet her, er en organiseret officiel pression den anden vej, altså et forsøg på at overtale kvinderne til at få deres barn, selv om de ikke har mulighed for eller lyst til det. Det er vi modstandere af.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget forkastedes med 101 stemmer mod 32; 5 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om sterilisation og kastration. (Sterilisation af mænd uden for sygehuse).

(Lovforslag nr. 202. Fremsat 5/2 76. Første behandling 19/3 76. Betænkning 13/5 76).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Erlendson (FP):

Motiveringen for ændring af denne lov, som blev vedtaget for 1 år siden, er at nedbringe ventetiden for mænd, der ønsker at lade sig sterilisere.

Det er rimeligt, at ventetiden nedskæres, når der er tilstrækkelig lægelig kapacitet her i landet til, at det uden vanskelighed kan lade sig gøre.

Sygehusvæsenet skulle generelt uden vanskelighed kunne klare opgaven. Det gjorde jeg opmærksom på ved lovforslagets første behandling. Det operative indgreb er lille og ukompliceret.

Det drejer sig i alt om en kø af sterilisationsøgende på ca. 1.000, der fordelt over landets mange kirurgiske afdelinger skulle være et meget lille problem, fordi det drejer sig om et indgreb, der i almindelighed ikke kræver indlæggelse.

Det skulle altså først og fremmest blive et spørgsmål om en bedre organisering af den kirurgiske afdelings arbejdsindsats for at nedsætte ventetiden. Og da det altså er chefen for den kirurgiske afdeling, der skal motiveres hertil, har vi stillet underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 2.

Om ændringsforslag nr. 5 er der kun at sige, at der naturligvis ikke er grænser for, hvad der kan gøres til gratisydelse. Vi synes dog i mit parti, at penge er et praktisk byttemiddel, hvorved den enkelte bedst selv kan prioritere sit behov. Med hensyn til sygdomsbehandling er det uden for al diskussion, at den skal være fri for afhængighed af den syges økonomiske midler og evner. Det er et princip, vi ikke vil fravige. Her drejer det sig dog ikke om sygdom, men snarere måske om et bekvemmelighedshensyn, og det mener vi ikke der er nogen grund til at gøre til en gratis ydelse.

Vi har en anden grund til at gå ind for betaling for dette indgreb, når det ikke er lægeligt begrundet. Vi mener, at provokeret abort, når der ikke er lægelige grunde for abort, skal betales af den abortøgende. Vi mener, at ingen kvinde skal føle sig presset til abort af ydre omstændigheder, fordi indgrebet er gratis. Et lignende pres ville man-

[Erlendsson.]

den kunne komme ud for, hvis sterilisationsoperationen er gratis. Da det her drjer sig om et i de fleste tilfælde for mandens vedkommende irreversibelt indgreb, kan følgerne af en sterilisationsoperation for mandens vedkommende blive så meget mere afgørende for den enkelte, der lader sig underkaste dette indgreb.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1
vedtoges uden afstemning.

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes med 109 stemmer mod 22.

Ændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
forkastedes med 106 stemmer mod 22.

Ændringsforslag nr. 5 og 6, § 1 med de foretagne ændringer og § 2
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ligsyn m. v.

(Lovforslag nr. 20. Fremsat 9/10 75. Første behandling 23/10 75. Betænkning 11/5 76).

Der var stillet 19 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets over-

gang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Tastesen (S):

Når en lov er mere end 100 år gammel, så er det rimeligt, at den får en god behandling i folketinget. Det har ligsynsloven også fået. Forslaget blev fremsat i oktober måned, og vi når lige at komme til vejs ende her ved folketingssamlingens slutning. Der var endda hos nogle medlemmer af retsudvalget stemning for, at man burde fortsætte behandlingen ind i næste folketingssamling, men det blev altså til en betænkning og en række ændringsforslag.

På nogle områder er der skabt enighed, på andre områder er der forskellige synspunkter. Det gælder f. eks. spørgsmålet iklædning af lig. Her er situationen den, at vi i den socialdemokratiske gruppe holder os til det synspunkt, som man har i sundhedsstyrelsen, at det som betingelse for, at iklædning af lig må finde sted, er nødvendigt, at der først er udstedt en dødsattest. Et flertal i retsudvalget ønsker, at denne bestemmelse skal falde bort. Vi kan ikke tiltræde det. Vi mener, at retssikkerhedsmæssige synspunkter i forbindelse med forbrydelser o. lign. gør, at denne sikkerhed må være til stede, og at der først er udstedt dødsattest.

Skulle regeringen alligevel komme i mindretal i denne sag, kan jeg berolige med at sige, at det ikke vil få nogen konsekvenser med hensyn til regeringens liv.

På andre områder er der opnået enighed. Det gælder f. eks. lægens ret til at udstede dødsattest over for nært beslægtede. I selve lovtæksten er der opremset nogle tilfælde, men derudover vil der komme en henstilling om, at der ikke sker udstedelse af dødsattest i forbindelse med nære slægtsforhold, uægte-skabelige forbindelser o. lign., og det synes vi er en rimelig henstilling i denne forbindelse.

På andre områder er der sket en forbedring af lovforslaget. Det gælder bl. a. det ændringsforslag, som går ud på, at der også skal ske indberetning til politiet i forbindelse med dødsfald, der skyldes erhvervs-sygdomme, der er omfattet af ulykkesforsikringsloven. Her kan socialdemokratiet anbefale det ændringsforslag, der er kommet fra justitsministeren.

Derudover har hr. Hagen Hagensen og